

отъ старослужащите отъ саперната рота. По-постъ, когато числото на доброволците надмина 400, разбиха ги на две чети, които щяха да бдят предводителствувани отъ войводите Панайотъ Хитовъ и Филипъ Тотю, и ги нумероваха Панайотовата чета първа, а Филиновата втора. И дветѣ чети се раздѣлиха по на четири вода, а водоветъ на десетини. За водници и десетари се избраха отъ самите хъшлаци хора измежду своите по-образовани или инѣкъ по-опитни другари. Слѣдъ това раздѣление, което стана около срѣдата на Май, новопристигавшите хъшове се записваха по свое желание кой въ която чета искаше. Впрочемъ и първото раздѣление стана по желание, кой въ която чета искаше тамъ се записа.

Живота на „доброволците“ въ Кладово бѣше много веселъ. Тѣ всички живѣха много дружарски по между си. Но отъ разни роднини и познайници бѣхъ съставили много отдѣлни крѣгчета, които живѣха пѣкъ съвсѣмъ интимно. Въ такива близки крѣгчета нѣмаше мое и твое, а „наше“. Каквото нѣкой нѣмаше, а другъ го имаше, то първия можеше да се ползува съ него като сѫщъ притѣжателъ. Тѣзи крѣгчета бѣхъ не голѣми, около 5-6 до 10 души и обикновенно съставляха десетините въ водоветъ.

Сутрина въ 7 часа се излазеше на учение, което траеше до 10 часа. Слѣдъ това, всѣки бѣше свободенъ да ходи гдѣто ще изъ крѣпостта и града. Но въ днитѣ, когато имаше да се спира на Кладовската скеля парадъ, което се случваше все около пладнѣ, то цѣлата чета почти се намѣрваше на скелята. Всѣкои отиваше да види да ли не е пристигналъ за въ четата нѣкой неговъ родпина, познайникъ или приятелъ. Щомъ се появяваха нѣкои — а такива съ всѣкoi парадъ имаше — веднага едно дружно грѣмогласно уррраа! отъ всичките хъшлаци ги поздравляваше. Щомъ излѣзнеха на скелята веднага биваха обкрѣжени отъ хъшлаци, които съ най-голѣма любезностъ имъ даваха свѣдения за четата, по записванието, по мѣстожителството, храната, учението и пр. Мнозина отъ новодошли, при първия си видъ на хъшовете сѫ се просълзвали отъ радостъ, че виждатъ и тѣ въ живота си бѣлгарски войници. И наистина не можеше да не произ-